

KHI “BÁC HỒ” THÀNH “THẦN BẠCH MI”

Tên diễn đàn điện tử toàn cầu trong năm 2017 có ai đó post tâm hình CHỦ ĐỀ SINH HOẠT ĐẢNG BỘ CSVN 2017 kêu gọi Đảng ủy, cán bộ đảng viên, nhân viên NGÀNH MAI DÂM VIỆT NAM “sống, chiến đấu, học tập theo gương Bác Hồ vĩ đại”.

Chuyện lạ là không thấy ai lên tiếng lên tằm gì về cái chuyện động trời là BÁC HỒ ĐÃ TRỞ THÀNH THẦN BẠCH MI; trong khi đó thì có mấy ông xưng là giáo sư, bác sĩ lại tổ chức hội thảo, hội thi về chuyện “cải tiến, kiến tái” bá láp, bá sàm của tên phó giáo sư Bùi Hiền.

Buổi Hèn gì đó ở trong nước mà trong đó lại có tên tự xưng “giáo sư Trung học?” Chu Tất Tiến tức Tru Tất Tiếng. Ở hải ngoại ai cũng biết tổ chức nào, hội đoàn nào mà có tên Tru Tất Tiếng, (tên này còn có nick Phạm Trung Kiên và khoảng một chục nicks khác) và mẹ Đỗ Thị Thuần là “cặp đôi Chí Phèo, Thị Nở” của thời đại a-còng (@) thì tổ chức đó chắc chắn “tử chết tới trọng thương”.

Tại sao tôi dám nói “Bác Hồ trở thành thần Bạch Mi”? Lý do rất dễ hiểu vì chủ đề sinh hoạt đảng bộ CSVN của NGÀNH MAI DÂM VIỆT NAM kêu gọi mọi người “sống, chiến đấu, học tập theo gương Bác Hồ vĩ đại”.

Học tập theo gương “Bác Hồ” thì có nhiều chuyện phải học tập lắm; nhưng NGÀNH MAI DÂM VIỆT NAM mà phải học tập “theo gương Bác Hồ” thì “Bác” không phải là “thần bạch mi” là gì?

“Thần bạch mi” là “thần mây trắng” mà trong truyện Kiều, cụ Nguyễn Du đã diễn tả khi Thúy Kiều “Lâm chuy vừa một tháng tròn tới nơi” như sau:

“Xe châu dừng bánh cửa ngoài,
Rèm trong đã thấy một người bước ra
Thoắt trông nhìn nhợt màu da,
Ăn gì cao lớn, đẩy đà làm sao?
Trước xe, lơ là han chào,
Vâng lời, nàng mới bước vào tận nơi.
Bên thì mấy ả mây ngài,
Bên thì ngồi bốn năm người làng chơi.
Giữ thì hương lửa hảnh hoi,
Trên treo một tượng trắng đôi lông mày.
Lâu xanh quen thói xưa nay,

Nghề này thì lấy ông này tiên sư.
Hương hoa hôm sớm phụng thờ,
Cô nào xấu vía, có thừa mỗi hàng.
Cỏi xiêm lột áo chán chường
Trước thần, sẽ nguyện mảnh hương làm dầm
Đôi hoa lót xuống chiếu nằm
Bướm ong bay lại âm âm tứ vi
Kiều còn ngơ ngẩn biết gì,
Cứ lời, lạy xuống, mụ thời khẩn ngay:
‘Cửa hàng buôn bán cho may
Đêm đêm hàn thực, ngày ngày nguyên tiêu
Muôn nghìn người thấy cũng yêu
Xôn xao anh yến, dập dìu trúc mai
Tin nhận vẫn, lá thơ bài,
Đưa người cửa trước, rước người cửa sau’”.

Thật ra không phải chỉ NGÀNH MẠI DÂM VIỆT NAM phải học tập ba cái chuyện dâm dục theo gương “Bác Hồ vĩ đại”. Còn nhớ cũng hơn chục năm trước đây, tên Hiệu Trưởng Sâm Đức Xương ở một tỉnh ở miền Bắc nó đã “học tập và làm theo gương dâm dục của Bác Hồ vĩ đại”. Thành hiệu trưởng súc sinh này đã dụ dỗ nữ sinh làm chuyện dâm đăng với nó, xong, nó lại làm nghề TỬ BÀ đem các nữ sinh này cho các ông lớn trong tỉnh mua dâm và trả tiền cho nó.

Tôi đã viết nhiều bài viết về chuyện những đàn bà, con gái Việt Nam đã phải làm—đàn—bà—để—sống trong bốn mươi sáu năm Việt Cộng cai trị đất nước như một đoàn quân ngoại nhập.

Chưa bao giờ đàn bà Việt Nam bị hạ nhục như thời VC cai trị đất nước. Đàn bà được rao bán như súc vật, được trưng bày trong lồng kính. Được rao bán với giá cả đàng hoàng. Người mua có quyền thọc tay vào chỗ kín của món hàng để thử rộng, hẹp. Người mua được quyền thử; nếu không còn trinh tiết có quyền trả lại...

Chưa thời đại nào đàn bà, con gái Việt Nam bị “xuống cấp” thê thảm như thế. Trước giờ, nhiều người cứ tưởng vì hoàn cảnh mà những đàn bà, con gái Việt Nam đã phải rơi vào những thảm cảnh khôn cùng. (Xin xem phụ bản)

Nay, qua cái gọi là CHỦ ĐỀ SINH HOẠT ĐẢNG BỘ CSVN của NGÀNH MẠI DÂM VIỆT NAM, mọi người mới bật ngửa ĐÂY LÀ CHỦ TRƯỞNG CỦA VIỆT CỘNG. Chả trách gì, trước đây khi được Việt kiều yêu nước Việt Nam Xã nghĩa tiếp rước ở một khách sạn ở Diana Point, cựu Chủ tịch nước Nguyễn Minh Triết đã lớn tiếng rao hàng: “Xin hãy du lịch Việt Nam, đàn bà, con gái Việt Nam đẹp lắm”. Đúng là ở VN chuyện gì cũng có thể xảy ra.

Sau tấm hình Hồ Chí Minh với câu “NAM MÔ AI DI HỒ PHẬT” tới tấm hình NGÀNH MẠI DÂM VIỆT NAM “sống, chiến đấu, học tập theo gương Bác Hồ vĩ đại”. Đúng là “bótay.com” với bọn Việt Cộng.

LÃO MÓC

PHỤ BẢN

VÌ ĐÂU NÊN NỖI? – LÃO MÓC

Dẫn nhập: Tháng 3 năm 2017, truyền thông quốc tế loan tin Đoàn Thị Hương, một phụ nữ Việt Nam ở Nam Định bị lôi kéo bởi con trai cựu Đại sứ Bắc Hàn tại Việt Nam tham gia vào vụ ám sát ông Kim Jong Nam, anh cùng cha khác mẹ của lãnh tụ Bắc Hàn Kim Jong Un.

Đoàn Thị Hương đang đối diện với án tử hình bằng cách treo cổ theo luật pháp Malaysia. Vì đâu nên nỗi?

Cách đây mấy năm, cũng theo tin báo chí thì có khoảng 100 cô dâu Việt Nam lấy chồng Trung Cộng ở tỉnh Hà Bắc đột nhiên biến mất.

Cũng theo tin báo chí thì “Mã Giám Sinh” tân thời là cụ Ngô Mỹ Ngọc (Wu Meiyu), một người Việt lấy chồng Tàu đã cư ngụ tại đây trên 20 năm là đầu dây mối nhợ của dịch vụ buôn cô dâu VN có hệ thống này. Vì đâu nên nỗi?

– Cũng theo tin báo chí, một cô dâu Việt lấy chồng Nam Hàn bị chồng bỏ vì không thể sinh sản đã bị một người đàn ông Nam Hàn khác siết cổ đến chết trong một quán trọ. Vì đâu nên nỗi?

– Cách đây khá lâu, trên một tờ báo mạng của TC có quảng cáo chỉ cần 6,000 đô la có thể cưới một cô gái VN còn “gin”, xài thử nếu không đúng như lời quảng cáo sẽ được thay cô dâu khác... miễn phí! Vì đâu nên nỗi?

Bài viết sau đây hy vọng sẽ giúp độc giả thấy rõ nguyên do vì sao sau 46 năm cưỡng chiếm miền Nam và cai trị toàn đất nước, CSVN đã dìm phụ nữ VN xuống ngang hàng với súc vật!

Sử viết:

Công chúa Huyền Trân là con của vua Trần Nhân tông, năm Tân Sửu (1301) được vua cha hứa gả cho vua Chiêm Thành là Chế Mân, khi Chế Mân sai người đem sính lễ đến cưới thì triều thần không thuận. Năm Bính Ngọ (1306) Chế Mân tình nguyện dâng hai châu Ô và Rí làm lễ sính, vua Trần Anh tông (anh công chúa) thuận gả để lấy hai châu ấy sau đổi tên là Thuận Châu và Hoá Châu. Năm 1307, Chế Mân chết, vua Anh tông sai Trần Khắc Chung giả mượn tiếng đến thăm, tìm cách đem công chúa về nước để tránh nạn hỏa thiêu theo phong tục Chiêm Thành.

Về chuyện này, người đời sau khen vua Trần Anh tông biết dùng nhan sắc của em gái mình mà... mở mang bờ cõi; nhưng cũng có người mỉa mai vua Chế Mân của Chiêm Thành vì mê nữ sắc đã đem đất đai của tổ quốc mà dâng hiến cho ngoại bang qua hai câu thơ:

*“Hai châu Ô, Rí vương nghìn dặm
Một gái Huyền Trân giá mấy mươi?”*

Ca dao có câu mỉa mai chuyện này một cách rất ý nhị như sau:

*“Tiếc thay cây quế giữa rừng
Để cho thằng mán, thằng mường nó leo!”*

Và người đời cũng tỏ ý thông cảm với số phận hẩm hiu của công chúa Huyền Trân:

*“Tiếc thay hạt gạo trắng ngần
Đã vo nước đục, lại vắn lửa rom!”*

Đó là số phận của một phụ nữ phải đi lấy chồng xa thời phong kiến. Thời những người miền Bắc “xẻ dọc Trường Sơn đi cứu nước”, nhà thơ Tố Hữu, con chim đầu đàn của “nền văn chương cũ sắt” đã làm bài thơ **“Cô gái sông Hương”**:

*“Trên dòng Hương giang
Em buông mái chèo
Trăng lên,
Trăng đứng,
Trăng tàn.
Đời em với chiếc thuyền nan xuôi dòng
Bao giờ hết nhục dầy vò năm canh
Bao giờ vào bến rời dòng dâm ô?
Răng không! Cô gái trên sông
Ngày mai cô sẽ từ trong tới ngoài
Thơm như hương nhụy hoa lài
Sạch như nước suối ban mai giữa dòng
Ngày mai gió mới ngàn phương*

Sẽ đưa cô tới một vườn đầy xuân.”

Trên đây là một trích đoạn trong bài thơ “Cô gái sông Hương” được in trong tập thơ “Từ ấy” của nhà thơ VC Tố Hữu. Ông này cũng cao ngạo giống như cái cao ngạo của ông Hồ Chí Minh khi đề thơ ở đền thờ anh hùng Trần Hưng Đạo: “Bác tôi, tôi bác...”

*“Bác đưa một nước qua nô lệ
Tôi dẫn năm châu tới đại đồng...”*

Ông cai thầu văn nghệ Tố Hữu lại đòi “so dây” cùng với Tố Như tiên sinh:

*“Nửa đêm qua huyện Nghi Xuân
Bâng khuâng nhớ cụ thương thân nàng Kiều...
Ngẫm người xưa của ta nay
Khúc xưa xin lại so dây cùng Người”.*

Nhưng nếu thái–son–lục–bát Nguyễn Du quả là một nhà tiên tri với đức khiêm cung khi hạ bút hai câu thơ:

“Bất tri tam bách dư niên hậu
Thiên hạ hà nhân khấp Tố Như?!”

Tạm dịch:

*“Ba trăm năm nữa. Sau cùng
Biết ai thiên hạ khóc dùm Tố Như?!”*

Và quả tình là ba trăm năm sau đã ứng nghiệm: nhiều người đã cùng khóc với Tố Như tiên sinh và khóc dùm cho thân phận của nàng Kiều!

Nhưng, cuộc đời của “cô gái sông Hương” mà ông cai thầu văn nghệ của “nền văn chương cũ sứt” Tố Hữu tiên đoán thì đã không thể “rời dòng dâm ô” thì làm cách nào mà đến được “một vườn đầy xuân” – như ông ta đã đoán chắc. Thân phận của những bé gái, những cô gái, những thiếu phụ... trên đất nước Việt Nam thời xã nghĩa còn bi đát hơn thời “cô gái sông Hương”, thời mà những người lãnh đạo miền Bắc Cộng Hoà Dân Chủ Nhân Dân Việt Nam, thời mà những văn nghệ sĩ và chiến sĩ của chế độ hãnh diện là những người:

*“Một thuở mang gươm đi mở nước
Nghìn năm thương nhớ đất Thăng Long”.*

Cùng với số phận miền Nam, số phận của cả dân tộc đã không “hiện thực” như lời hứa năm nào của ông Hồ Chí Minh: “Đánh thắng giặc Mỹ ta sẽ xây dựng gấp mười ngày

nay!”. “Lời hứa” của ông Hồ Chí Minh chỉ đúng cho những người lãnh đạo đảng VC mà hiện nay họ đã trở thành “giai cấp tư bản đỏ”.

“Cánh đồng bất tận” là một truyện ngắn của nhà văn miền Nam Nguyễn Ngọc Tư. Nhân vật truyện là một người làm–đàn–bà–đẻ–sống. Khác với thời “sa đọa” của Mỹ, Ngụy, là những cô thôn nữ lên thành thị vì sa cơ, lỡ bước phải làm–đàn–bà–đẻ–sống. Người thiếu phụ làm–đàn–bà–đẻ–sống trong truyện của Nguyễn Ngọc Tư lại là người từ thành phố về miệt ruộng với những “cánh đồng bất tận” để hành nghề. Tình địch của người đàn bà đã trả thù một cách vô cùng ác độc bằng cách đổ keo vào “dụng cụ để hành nghề” của người đàn bà.

Người đàn bà được chị em cô gái là nhân vật chính của câu chuyện đem về ghe để cứu chữa. Cha của hai chị em cô gái là một người đàn ông bị mặc cảm vì bị vợ bỏ. Chuyện éo le là cậu con trai của ông ta lại yêu người đàn bà làm–đàn–bà–đẻ–sống. Sau cùng, người đàn bà đã bỏ đi cùng cậu con trai. Và, trên “cánh đồng bất tận” đầy bùn, nước và rom rạ, người đàn ông đã cay đắng, thúc thủ nhìn con gái của mình bị những kẻ xấu hãm hiếp.

Từ bài thơ “Cô gái sông Hương” của nhà thơ Tố Hữu đến người–làm–đàn–bà–đẻ–sống trong truyện ngắn “Cánh đồng bất tận” của nhà văn Nguyễn Ngọc Tư, số phận của những đàn bà, con gái Việt Nam càng bi đát và thê thảm hơn nhiều. Có những bé gái 5, 10 tuổi đã được bán qua Kampuchea để hành nghề... khâu dâm. Có những phụ nữ đã phải trần truồng sắp hàng để các đàn ông Đài Loan, Nam Hàn lựa chọn như mua heo, mua gà. Có những phụ nữ đã phải đến Đài Bắc để “cung phụng tình dục” cho cả gia đình kẻ đã “cưới” mình. Vì quá ô nhục, có người đã phải mượn cái chết để kết liễu đời mình. Có những thiếu nữ đã phải khóa thân trong tủ kính để khách hàng chọn lựa.

Thời Việt Nam Cộng Hoà, bà luật sư Ngô Bá Thành đã hãnh diện tuyên bố: “Tôi là thành phần thứ ba” sau 57 tháng tù và lập ra Hội Phụ Nữ Đòi Quyền Sống giữa lòng chế độ Sài Gòn. Bà này rất nổi tiếng với câu tuyên bố đề đòi: “Bọn sĩ quan Ngụy đáng lẽ phải đem ra xử bắn, Cách Mạng cho đi cải tạo là nhân đạo lắm rồi!” Hội Phụ Nữ Đòi Quyền Sống của bà Thành, sau khi VC chiếm cả nước ra sao thì đồng bào đã thấy rõ.

Bác sĩ Dương Quỳnh Hoa, sau khi “cách mạng” thành công đã được “cách mạng” lợi dụng trong “vụ kiện chất độc màu da cam”, đã xin ra khỏi Đảng cũng đã thấy rõ hơn ai hết chuyện “xuống cấp thê thảm” của phụ nữ trong “chế độ ưu việt xã hội chủ nghĩa!”

Thái–sơn–lục–bát Nguyễn Du đã để nàng Kiều trầm mình ở sông Tiền Đường để sau đó được cứu thoát để cùng Kim Trọng ngâm nga câu thơ:

*“Chữ trinh còn một chút này
Chẳng cầm cho vững, lại vầy cho tan”*

để rồi “thì tình cầm sắt đổi ra cầm kỳ” và cùng nhau cảm ơn

*“Trời còn để có hôm nay
Tan sương đầu ngõ, vén mây cuối trời”.*

Sau 46 năm cưỡng chiếm miền Nam, VC đã thành công trong công cuộc “hạ giá” phụ nữ xuống ngang hàng súc vật!

– Năm 2009, cô Thanh Lan, một cô gái miền Nam, qua “môi giới hôn nhân” đã lấy chồng Đại Hàn với hy vọng giúp đỡ cha mẹ già yếu bệnh tật. Không ngờ lại bị gạt vào động mại dâm. Trước khi tự tử đã để lại “Bức thư tuyệt mệnh” và được nhà thơ Nguyễn Đình Hoài Việt chuyển thành thơ lục bát và được nhạc sĩ Lê Huy Phong phổ nhạc. Nội dung như sau:

*“Chấp tay lạy mẹ con đi
Lấy chồng Hàn Quốc ra đi không về
Ngày mai con phải xa quê
Mẹ ơi có biết con tê tái lòng
Mùa Xuân chết giữa mùa Đông
Vu quy phó thác theo dòng thời gian
Tưởng rằng làm vợ Đại Hàn
Thoát vòng nô lệ sướng hơn quê nhà
Kiếm tiền giúp đỡ mẹ cha
Qua con bệnh hoạn tuổi già khó khăn
Đâu ngờ môi giới hôn nhân
Bán con vào động Đại Hàn mại dâm
Ngày làm vú ở giữ em
Tối trời là phải đi đêm với người
Thân con là món đồ chơi
Trời ơi thân xác rã rời lá hoa
Muốn tìm cơ hội trốn xa
Làm sao thoát khỏi tú bà ác ôn
Thôi đành liều chết là hơn
Nhảy lầu tự vận mong còn thoát thân
Cúi xin cha mẹ ban ân
Thứ tha tội lỗi cho con được nhờ
Khẩn cầu Trời Phật hải hà
Rước con vào cõi ông bà Thiên Thai”.*

– Tháng 7 năm 2010, ông Lee Myung-bak, Tổng thống Nam Hàn đã bày tỏ “sự tiếc nuối sâu xa” về trường hợp cô dâu Việt Thái Thị Hồng Ngọc mới 20 tuổi, chỉ mới đặt chân lên Nam Hàn có 8 ngày thì bị người chồng người Nam Hàn 47 tuổi bị bệnh tâm thần đánh và đâm đến chết. Cũng theo tin báo chí thì thân nhân của cô dâu bất hạnh này sẽ được bồi thường một số tiền.

– Trong lúc Đảng và Nhà Nước ta hân hoan chào mừng thắng lợi cuộc Bầu cử Quốc Hội lần thứ 13, thì một phụ nữ VN bị người chồng Hàn quốc đâm 53 nhát dao chết ngay tại nhà. Người chồng họ Im, 37 tuổi đã dùng dao giết chết vợ VN Hoàng Thị Nam 23 tuổi. Vụ việc xảy ra tại huyện Jeongto, tỉnh Gyeongsang Bắc lúc gần 2 giờ sáng địa phương. Người chồng khai nhiều lần vợ đòi ly hôn và muốn bế con ra khỏi nhà trong đêm 23 tháng 5 đã đưa đến chuyện thăm sát. Vụ án đang tiến hành.

– Tháng 3 năm 2017, Đoàn Thị Hương, một phụ nữ Việt Nam đang đối diện với bản án tử hình bằng cách treo cổ theo luật pháp của Malaysia.

Bao nhiêu phụ nữ Việt Nam vì hoàn cảnh phải đi lấy chồng xa đã được “may mắn” như cô Hồng Ngọc?

Bao nhiêu phụ nữ Việt Nam đã phải làm nô lệ tình dục cho cả gia đình nhà chồng và đã bị đưa vào động mãi dâm đã phải nhảy lầu tự tử?

Bao nhiêu bé gái vị thành niên bị gia đình “bán” phải hành nghề “khâu dâm” và cuộc sống đang chết dần mòn trong những ổ mãi dâm ở Kampuchea?...

Hỡi các phụ nữ Việt Nam hãy vùng lên để GIÀNH LẠI QUYỀN SỐNG CỦA CHÍNH MÌNH. Ai đó đã vô cùng chí lý khi cho rằng: “Chế độ VC không thể THAY ĐỔI mà phải THAY THỂ!”

LÃO MÓC

*Nguồn: Internet eMail by **Nghiêm Nguyễn** chuyển*

*Đăng ngày Thứ Hai, February 21, 2022
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*